

In memoriam: Johan Laeremans

Karl Van Camp

23 augustus 2024

Op donderdag 22 augustus overleed Johan Laeremans op 87-jarige leeftijd. Zijn hele leven samenvatten is onmogelijk. Johan Laeremans was onbetwistbaar een icoon voor de Vlaamse strijd in Vlaams-Brabant.

Johan Laeremans zag het levenslicht op 9 juni 1937 te Londerzeel. Hij studeerde klassieke filologie aan KU Leuven en startte in 1958 als leraar aan het Sint-Jan Berchmanscollege te Brussel. Hij zou er les blijven geven tot 1993. Tussendoor was hij daar ook 12 jaar lang directeur van het Brussels Knapenkoor.

Maar Johan Laeremans kennen we natuurlijk het beste door zijn jarenlange inzet voor de Vlaamse zaak. Dat begon al in 1959 als medeoprichter van de Komitees der Randgemeenten. Hij nam er verschillende bestuursfuncties in op. Zo was hij penningmeester van het Vlaams Aktiekomitee Brussel en Taalgrens en organiseerde hij in de jaren 1960 mee de befaamde marsen op Brussel. Niettemin vond hij tijd voor de liefde en huwde hij Godelieve Wouters, dochter van VU-

politicus Leo Wouters. Johan werd actief in de Volksunie en van 1964 was hij penningmeester van de Volksunie-nationaal. Enkele jarenlang was hij ook ondervoorzitter van de partij en werkte in die hoedanigheid samen met voorzitter Frans van der Elst.

foto: vlaandereneuropa.net

Faciliteiten

Het Egmontpact in 1977 was voor hem onverteerbaar en hij stapte uit de Volksunie. Het betekende voor hem het einde van de partijpolitiek, want nadien zal hij bij geen andere partij aansluiten. Wel werd energie gestoken in de anti-Egmontbetogingen. Johan Laeremans woonde in Grimbergen, een gemeente in de Vlaamse Rand rond Brussel en dus onderhevig aan verfransingsdruk. Logischerwijze vinden we Johan terug bij de organisatie 'Waar Vlamingen thuis zijn', de 'zachte' bewustwordingscampagne die haar oorsprong vond in Dilbeek.

De problematiek van de zes faciliteitengemeenten rond Brussel lag hem na aan het hart. Zo'n dertig jaar geleden startte hij met het tijdschrift 'De Zes' dat in Vlaanderen ruim verspreid wordt en gratis naar duizenden (soms tienduizenden) adressen verstuurd wordt. De titel van het blad verwijst naar de zes faciliteitengemeenten. Hoofdredacteur Johan Laeremans zorgde niet enkel voor het merendeel van de artikels, maar hij lette erop dat de uitgave financieel gezond bleef. Iedereen in Vlaanderen, zo vond hij, moest weten wat er zich afspeelt in de faciliteitengemeenten en hoe de verfransing te werk gaat. Tot enkele maanden geleden bleef hij 'De Zes' coördineren en het is maar de vraag wie zijn plaats gaat innemen.

Cultuur

Ook in eigen gemeente zat hij niet stil, want in 1969 vinden we hem terug als medeoprichter van volkskunstgroep Nele. Een jaar eerder is hij al actief bij Volleybal Tijl. In beide verenigingen is hij jarenlang bestuurslid.

Maar verenigingen kunnen maar bestaan als er wat geld in kas zit. In 1982 ging hij van start met de Tweedehands Boekenbeurs die vanaf dan jaarlijks georganiseerd werd in het Cultureel Centrum van Strombeek-Bever. Duizenden boeken gingen door de handen van Johan die alle boeken nakeek, taxeerde en eventueel herstelde. De Tweehands Boekenbeurs werd een begrip in Vlaanderen. En de opbrengst? Die ging steevast naar allerlei Vlaamse verenigingen. Samen met zijn echtgenote Lieve zette Johan zich ook in voor de jaarlijkse marsepeinverkoop ten voordele van Eigen Thuis, een tehuis voor personen met een handicap in Grimbergen.

Vlaamse zaak

Johan Laeremans heeft zich zijn hele leven ingezet voor de Vlaamse zaak. Zijn inzet en betrokkenheid bij tientallen organisaties en verenigingen, zowel plaatselijk als nationaal, is nauwelijks samen te vatten. Ik vermeld nog zijn betrokkenheid bij de Vlaamse Volksbeweging, het Halle-Vilvoorde Komitee, het Aktiekomitee voor de Splitsing van de Sociale Zekerheid, het Aktiekomitee Vlaanderen '90, enzovoort. Hij nam altijd zijn verantwoordelijkheid als bestuurslid. Op

elke Vlaamse manifestatie – Zangfeest, betogingen, de Voer, Lambermont, bedevaarten, de Gordel – was hij aanwezig en meestal was hij dan nog aan het colporteren of stond hij achter een stand.

Stilzitten was een woord dat hij niet kende. Zijn werklust was niet te omschrijven. Gelukkig kon hij al die jaren rekenen op de steun van zijn echtgenote Lieve die hem drie zonen schonk: Jan, Bart en Dirk. Ook hun zonen vonden elk hun weg in de Vlaamse Beweging en ook dat is een verdienste!

Schijnwerpers

Het is onmogelijk om alle initiatieven waarbij hij betrokken was, in dit artikel op te lijsten. Voor zijn jarenlange inzet kreeg hij in 2018 de Orde van de Vlaamse Leeuw overhandigd door Matthias Storme. Die vermeldde in zijn laudatio nog enkele kwaliteiten van Johan Laeremans die “zelf nooit in de schijnwerpers ging staan, maar liever vanuit de schaduw anderen in het licht te laten”. Minzaam en met een tikje ironie, nooit scheldend of klagend, zo typeerde hij Johan Laeremans. Een goede vriend ook van ‘t Pallieterke. De Vlaamse Beweging verliest met Johan Laeremans een vrijheidsvechter, een militant, een steunpilaar, een vriend, een monument. Bedankt Johan voor al die uren en energie die je aan onze strijd besteed hebt. Nu is het tijd om te rusten.

Aan Lieve, Jan, Bart, Dirk en familie biedt onze redactie haar oprechte deelneming aan.

‘t Pallieterke